Fangerne på Fortet i Odense 2. ward

Primary i Odense 2. Ward afholdt lørdag den 12. august en aktivitet, som gav børnene sved på panden, både hvad spænding og sværhed angik, men også af varme.
Det var nemlig 30 grader i skyggen den dag, »Fangerne på Fortet« afholdtes hos Ole og Mette Køster i Dømmestrup.

Primarybørn i Odense 2. Ward instrueres i spillets regler af Lene Køster. (FOTO: Karnil)

Vismanden, Ole Køster, tager imod Nathalie Karnil mens Lene Køster er tilfreds med udførelsen. (FOTO: Karnil)

Primarys præsidentinde, søster Lene Køster, bød velkommen og forklarede sammen med rådgiver søster Maria Køster, spillets regler. Imens lød i baggrunden den velkendte musik med de monotone trommeslag. Børnene var lutter iver og spænding, da turen startede i sportstrænet løb, som vi kender det fra TV3s populære serie. Første opgave var allerede godt i gang. Inden længe havde børnene været igennem en balancekunst, der krævede hænderne på bordet, hvor de skulle gribe efter en livligt bevægende nøgle, dernæst skulle de kravle under en presenning for at lede efter et objekt, så følge jernstangen, som var et reb op over høloftet, og dernæst identificere en uhyggeligt klædt mand. Desuden gik en af opgaverne ud på at mærke efter i bøtter med ulækkert indhold som havregrød, smuldret oasis, ferskner fra dåse, edderkopper og deslige. Altsammen i mørke og under gisp og skrig. Der blev også skudt vandballoner ned fra et træ, iagttaget tryllebægere, og ting fra en bakke skulle huskes efter blot et hurtigt blik. Alle disse discipliner *måtte* gennemføres for at finde alle nøglerne til skattekisten. Gennem forskellige koder fik børnene åbnet den store kiste med guldmønter og på et minut skulle de fylde så

meget guld som muligt i »Vismandens« klæde med bror Ole Køster i rollen som vismanden.

Børnene jublede, guldet raslede, den velkendte musik lød atter, sveden haglede, saftevandstønden var tømt og dermed også familien Køsters vandbrønd.

»Fangerne på Fortet« var slut, det havde været alle tiders eftermiddag.

Ida Karnil er medlem af Odense 2. Ward i Århus Stav hvor hun er wardets Hjælpeforeningspræsidentinde.

Mon det er krukken med ulækker havregrød Anders Birk roder i for at finde en nøgle? (Foto: Karnil)

Søstre i Esbjerg Ward sender tæpper til Mother Theresa!

Ved en aktivitetsaften i Hjælpeforeningen i efteråret 1994 blev der vist lysbilleder og holdt foredrag om Mother Theresas store arbejde blandt de fattige og nødlidende.

Kvinderne i Esbjerg besluttede sig til at yde direkte hjælp til Mother Theresas storslåede hjælpearbejde. Vinteren igennem blev der flittigt strikket firkanter, og disse blev til en aktivitetsaften i juni syet sammen.

Det blev til i alt 15 tæpper. For søstre i Esbjerg Ward var det en dejlig oplevelse at være i stand til at række hånden ud til vore søskende i andre lande.

Annette Meline er rådgiver i Hjælpeforeningen i Esbjerg Ward i Århus Stav.

Søstre i Esbjerg Ward strikker tæpper til Mother Theresa. (FOTO: Anette Meline)

Odense 1. Ward på hyttetur!

Efter nogle års pause har Odense 1. Ward nu igen taget fat på den gamle tradition med en hyttetur for hele wardet.
Stedet var i år den nordligste spids af Langeland, hvor vi havde lejet en stor hytte af FDF, som kunne rumme omkring 100 personer.

Hytteturen blev afholdt i dagene 1.-3. september 1995, og mange gode kræfter var sat i sving, for at turen skule blive en succes for alle, som havde et ønske om at være med. Der var lagt op til aktiviteter for alle aldre, og glædeligt var det at se, at vi blev ca. 80 deltagere, hvor den yngste var ganske nyfødt og de ældste midt i 70'erne.

Ankomst til lejren skete i løbet af fredag eftermiddag og aften, – og den første aktivitet var at etablere sig på de tildelte soverum. Hytten havde meget fine muligheder. Soverummene var til 4 eller 6 personer – så den enkelte familie kunne få sit eget område. Der var to store samlingsrum, hvor vi alle kunne være i forbindelse med måltiderne og de indendørs aktiviteter.

Fredag aften var der arrangeret en aktivitet, som alle kunne deltage i. Det var et lille »spejder«-løb i og omkring hytten, hvor de sammensatte hold skulle løse forskellige opgaver. Bl.a. skrive et vers om havregrød, fortælle 3 vittigheder, hvor der indgik en elefant, samle og bestemme planter fra naturen, brænde en våd avis med tre tændstikker osv.

Styrke socialt samværd

Hele hytteturens overordnede formål var at styrke vort sociale fællesskab i wardet, og allerede den første aktivitet viste, at det var vi godt på vej til.

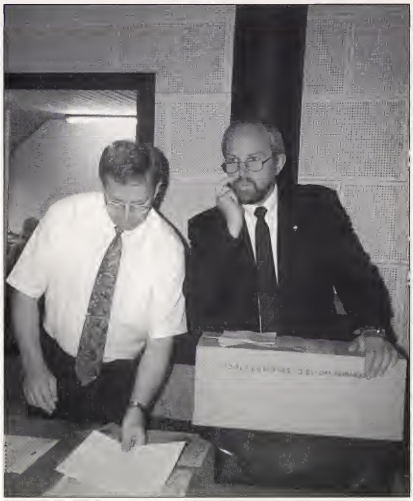

Biskop K.O.Ilskov ved den interimistiske talerstol sammen med 2. rådgiver Niels-Ove Andersen. (FOTO: Birgit Larsen)

Der var bl.a. sæbebobbelpustning, fremstilling af sørøverskibe og meget andet.

De unges eftermiddagsarrangement manglede lidt tilslutning – så de hyggede sig sammen i smågrupper eller tog med på de voksnes aktivitet, som var en udflugt til Tranekær slot.

I parken omkring slottet kan man opleve spændende kunstværker, som kunstnere fra hele verden har udført gennem årene.

Lørdag aften var tilrettelagt som en festlig hyggeaften. Hjælpeforeningen havde forberedt et dejligt måltid varmt mad, – og efter opvasken var der underholdning på programmet under ledelse af UP. Det blev til en meget sjov aften med gode underholdningsindslag – lavet på stedet.

De mindste skulle med barberskrabere barbere skum af en ballon uden at det gik galt.

Drengene skulle agere, at de kørte »Harley Davidson«, hvor tilskuerne imidlertid fik at vide, at de agerede et toiletbesøg.

Det blev der meget sjov ud af.

Lørdagen begyndte med morgensamling, flaghejsning, et åndeligt budskab og bøn.

Dagen var så delt op i aktiviteter for børn, unge og voksne. Der var miniolympiade for de mindste med bl.a. kartoffelløb, tallerkenkast og lakridsspisning.

De unge havde arrangeret »krigsheik«, alt imens de voksne var på bytur i det gamle Rudkøbing.

Om eftermiddagen var der en spændende skattejagt for de mindste med spændende opgaver på de enkelte poster, inden de fandt frem til den nedgravede skat.

Medlemmer af Odense 1. Ward samledes til nadvermøde i den hyggelige pejsestue. (FOTO: Birgit Larsen)

Der blev pustet mange sæbebobler af unge som gamle. (FOTO: Birgit Larsen)

En gruppe skulle opføre »Klodshans« med alt hvad det indebar af heste, gedebuk, krage og pludder.

Nadvermøde i pejsestuen

Søndagen startede med flaghejsning og morgensamling, hvorefter vi fortsatte med nadvermøde i pejsestuen.

Talerne var lagt ud til Hjælpeforeningens præsidentinde og til hele biskoprådet.

Det blev et dejligt og åndeligt møde, hvor Ånden vidnede om evangeliets storslåede sandhed.

Efter nadvermødet deltes vi i Primary, UP, AP, Hjælpeforeningen og præstedømmet.

UP havde ansvaret for det store kolde bord, som vi sluttede lejren af med.

Tilbage var så kun oprydningen og hjemturen, og vi var mange gange rigere på gode oplevelser i fællesskab med vore gode søskende.

Vi følte os virkelig styrkede i vort fællesskab og vil længe mindes den gode oplevelse, det var at være med.

K.O. Ilskov er biskop i Odense 1. Ward, Århus Stav.

Fra Klodshans' dialog med prinsessen. Klodshans i Ole Ilskov's skikkelse og som prinsesse Claus Larsen. (FOTO: Birgit Larsen)

Dansk søster fra Ålborg får 3. plads i New Eras internationale kunstnerkonkurrence!

Sara Mønsted, 23, fra Ålborg Ward blev en af de tre vindere i sangkategorien. Søster Mønsted, der netop er vendt hjem fra sin fuldtidsmission i Den Danske Mission, vandt 3. pladsen for sin sang »This book is true«.

For Sara Mønsted har musikken altid været meget betydningsfuld. Lige siden hun var helt lille, hørte hun sin mor spille klaver, og det var da også Saras mor, der først introducerede hende til klaveret og underviste hende i de første fundamentale lektioner.

Siden blev det til formel klaverundervisning, der startede i 1. klasse og fortsatte helt til afsluttet studentereksamen. Og god til at spille blev Sara, som også mange af landets medlemmer har nydt godt af.

– For mig betyder musik jo godt nok utroligt meget, siger Sara. Hvis jeg har haft en stressende dag, eller hvis jeg er ked af et eller andet, så kan jeg sætte mig til klaveret og spille det hele væk.

Sara Mønsted med sin fremtidige mand, Jan Molbech. (FOTO: TD)

Med alle de mange års formel klaverundervisning er Sara god til at læse noder, men det er det impulsive og kreative ved instrumentet, som hun elsker.

– Jeg kan godt lide at sidde og »lege« ved klaveret. Det er også netop ved at sidde og »lege« ved klaveret, at Saras vindende sang blev til.

– På min mission blev jeg brugt meget til at spille, fortæller Sara. Jeg spillede faktisk næsten hver søndag, og til zonekonferencer, ja, jeg var også pianist for Københavns store kvindekor til deres julekoncert.

Det var efter disse zonekonferencer i kirkebygningerne, at søster Mønsted havde lejlighed til at sætte sig ved klaveret og lade tonerne flyde.

Sara fortæller, hvordan musikken langsomt tog form, og inden hun fik set sig om, var der en dejlig melodi med et fyldigt akkompagnement.

I oktober 1994 blev kunstkonkurrencen annonceret i »New Era«, kirkens blad for de unge, og Sara havde egentlig lyst til at deltage i konkurrencen, men var lidt usikker.

Efter utallige opfordringer fra bl.a. medlemmer af Kirken, besluttede Sara sig

for at deltage i konkurrencen, der har mange forskellige kategorier man kan deltage under. Der er kunstformer som fotografi, billedkunst, poesi, salmer, sange og skønliteratur.

Forfattede hurtigt en tekst

Saras sang havde ingen tekst, og det skulle den have for leve op til de krav, der blev stillet i konkurrencen.

Men en lille ting som en sangtekst skulle ikke stoppe projektet, så Sara gik i gang med at skrive tekster. Det er ikke så let som det ser ud til. Teksten skal både passe til musikken, have mening og rime, og alt dette endda på et fremmed sprog.

Da Sara på dette tidspunkt var fuldtidsmissionær var det indlysende, at emnet skulle være missionering.

I sidste ende kom sangen til at handle om en ung pige, der bliver undervist i evangeliet. Man følger hende gennem undervisningen, indtil hun til sidst får et brændende vidnesbyrd om Mormons Bog. Derfor titlen »Denne bog er sand«.

Mens søster Mønsted arbejdede som missionær i Fredericia, kom der en dag et brev fra Salt Lake med konkurrencens logo. Det var med spænding, at søster Mønsted åbnede brevet og kunne konstatere, at hun havde vundet en 3. plads og tilmed $100 (ca. dkr 550,00).

Missionærerne bankede på døren

Som så mange andre medlemmer af Kirken blev Sara introduceret til evangeliet ved at to missionærer bankede på hendes dør.

Lige fra begyndelsen var der ingen tvivl for Sara om, at evangeliet var sandt. Godt nok blev hun en smule overvældet, da de to ældster prøvede at forpligtige hende til dåb, før hun overhovedet havde været med i kirke.

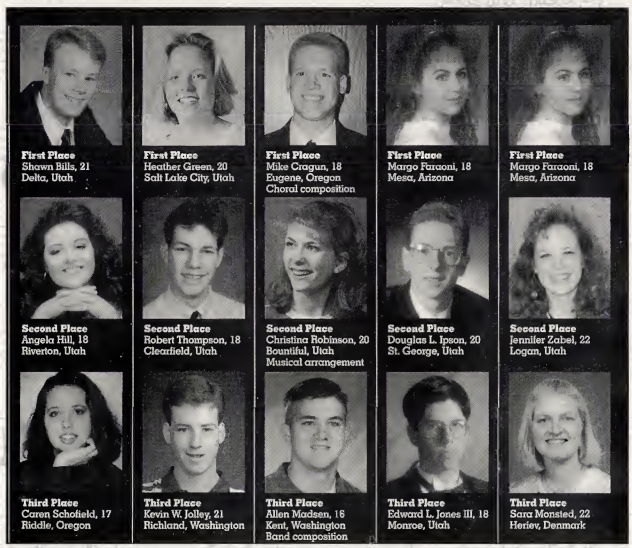

Sara Mønsted vandt 3. plads i New Eras internationale sangkonkurrence.

– Men allerede første søndag jeg deltog i møderne i Ålborg vidste jeg, at dette var sandt, og nu var det mig, der bad missionærerne om, at få lov til at blive døbt, fortæller Sara Mønsted.

Lige siden sin dåb i 1991 havde Sara et ønske om at tjene Herren som missionær. Men, for det første var hun ikke gammel nok, og da hun endelig fyldte 21, havde hun ikke penge nok, så missionen måtte vente.

Men længere end januar 1994 blev det ikke nødvendigt at vente. Da drog Sara afsted for at tjene som søstermissionær i Den Danske Mission.

– Der var mange, der spurgte mig, om jeg ikke var lidt skuffet over, ikke at skulle lære et fremmed sprog og kultur at kende, fortæller Sara. Men det var jeg slet ikke. Tværtimod, jeg var taknemlig over at skulle tjene i Den Danske Mission. Herren kender mig godt, og han vidste udmærket godt, at jeg ikke kunne klare at sidde et eller andet sted i varme og fattigdom, siger Sara, der netop den 6. juli blev afløst som missionær af stavspræsident Carsten Larsen.

– Da jeg blev afløst sagde stavspræsidenten, at jeg sikkert om et par dage ville kunne mærke, at jeg ikke længere var missionær, fortæller Sara, men jeg kunne mærke det lige med det samme, og jeg tudede bare hele vejen hjem til Ålborg.

Til gengæld fortæller Sara, at da hun ankom til Ålborg havde hun blot forventet at blive mødt af sin mor og en enkelt veninde, men der på perronen stod hele wardet og viftede med flag og bød hende velkommen.

– Det var utroligt rørende, siger Sara, der tjente 3 måneder i Århus Ward, 9 måneder i Københavns 3. Ward og endelig de sidste 6 måneder af sin mission i Fredericia Ward.

– Min mission har bare været alletiders, siger Sara der nu totalt skifter gear i sit liv, for den 9. september 1995 gifter Sara sig med Jan Molbech fra Fredericia, og sammen regner de to med at slå sig ned et eller andet sted på Fyn, hvor Sara også håber at fortsætte sine matematiske studier.

Kirkenyt ønsker Sara tillykke, både med resultatet i sangkonkurencen og med det forestående bryllup.

Susanne Perkins

Brødre fra Fredericia Ward besøgte Rumænien og medbragte humanitær hjælp!

I Fredericia Ward er en del af medlemmerne involveret i projektet »Fredericia hjælper Rumænien«. Bl.a. var 8 familier i wardet vært for børn fra dårligt stillede rumænske familier i sommerferien. Efterfølgende har to brødre fra Fredericia besøgt de i alt 14 familier i Rumænien medbringende humanitær hjælp. De bringer os følgende beretning.

Henrik Bryde fra Københavns 3. Ward, Københavns Stav samlede mad ind til børn i Rumænien. Brødre fra Fredericia kører i Oktober til Bukarest med maden. (FOTO: TD)

Rumænien er rent ressourcemæssigt et rigt land, siger Kenn Thuesen, som var med på turen. Dvs. de har store landbrugsarealer, som er relativt veldyrkede. Landet har ret rige mineralforekomster o.l., og den menneskelige ressource er stor og for en dels vedkommende meget veluddannet.

– Men så er det også sagt. Vi får indtryk af Rumænien som et samfund i stor håbløshed, fortsætter Kenn Thuesen, medlem af Fredericia Ward i Århus Stav.

Rumæniens problemer er set med vesteuropæiske øjne uoverskuelige pga. mængen af dem. Stort set intet i Rumænien synes at være, hvad vi ville kalde velfungerende eller velordnet.

Indbyggerne generelt virker – efter mange års styre, som har frataget dem lysten til at vise initiativ – som om de mangler håb. Og vi kan godt forstå det. Der er ikke mange i Rumænien, som bobler af mod og enthusiasme. De, der kan og vil noget, har indset, at det vil blive et langt og strengt arbejde at få noget godt ud af det.

Der er ikke sket store forandringer efter revolutionen. Det lykkedes at fjerne diktatoren og hans hustru, men mange af de oprindelige magthavere sidder stadig på de vigtige poster, og der trænger virkelig til forandring. Vi så alt for få tegn på vækst.

Så megen fattigdom

På sin vis kan vort indtryk bedst beskrives sådan:

»Rumænien er som Danmark var for ca. 100 år siden – bortset fra at alle nye tekniske goder findes i begrænset mængde, men næsten ingen har glæde af dem.«

Vi oplevede total fattigdom midt i et egentligt rigt land. Vi så forfald næsten overalt. Endda ikke færdiggjort byggeri forfalder. Og overalt så vi kraner som monumenter over, at det varer tid, inden byggeriet gøres færdigt. Kranerne står stille – ingen kan eller vil investere i Rumænien.

Vejnettet er elendigt. Vi så hestekøretøjer overalt, og meget af markarbejdet udføres som herhjemme for to til tre generationer siden. Hele familien og alle vennerne er mobiliseret, når der skal hakkes roer eller høstes.

Selv på den såkaldte motorvej mødte vi cykler og hestekøretøjer, som både kører med og imod færdslen. Familier plukkede bær i rabatterne, både i siderne og på midten. Jævnligt så vi en morlille eller gammelfar,

som er ude for at lufte sin ko, eller hvis de er rigtig heldige 2 køer. Her langs med motorvejen er det eneste sted, hvor folk har adgang til græs til deres dyr. Selv bor de måske 3 til 5 km væk i en lejlighed eller et lille faldefærdigt hus, men køerne er muligheden for mælk.

Vi så Daciaer og Daciaer og Daciaer overalt. Indimellem så vi en enkelt Skoda eller Lada eller Moskovitc. Der er også biler, som vi kender dem bedst. De er få, dyre og umulige at få reservedele til. Mindre end 50% af bilerne ville kunde godkendes i Danmark. Også på dette punkt er der elendighed, og forureningen fra bilparken er enorm.

Ikke penge nok til mad

Rumænerne er gode til at passe deres urtehave. Den er nemlig vigtig. Det er mad, og det er der ikke for meget af. Eller rettere, der er ikke for mange midler til at købe maden for.

De unge, der i sommer besøgte Danmark i 14 dage, kom alle fra familier hvor gennemsnitsindkomsten var ca $100,00 US om måneden... 2 boller med skinkefyld og to Fanta koster $3.00 US på en servicestation. Så prøv at gætte på, hvor langt $100.00 US rækker, når familien, som er på fem til elleve mennesker, skal have et sted at bo, klæder på kroppen og føde – ja, andet bliver det ihvertfald ikke til – og mad bliver det ikke til hver dag. Derfor bliver børnene syge, underernærede og fejlernærede. Hvis så en eller begge forældre måske også oven i købet drikker, fordi de ikke kan holde deres kvaler ud, og det er ikke ualmindeligt, så er elendigheden enorm.

Lagde du mærke til, at DKK 550,- ville fordoble en families gennemsnitsindkomst? Hvad tror du, det vil betyde for dem – og for dig? Vi har begge grædt flere gange, efter vi er kommet hjem fra vores besøg, og vi ved godt, at den smule vi kan gøre, forslår meget lidt. Men i alt 14 familier har fået lidt hjælp, og vi arbejder ihærdigt på at få flere mennesker involveret i at hjælpe.

– Vi tror, »at vi er kaldet til at gøre meget godt i denne generation« og at kun igennem at forsøge at gøre det, som vi kan, kan vi finde fred med os selv, siger Kenn Thuesen, som samtidigt meddeler, at der da heldigvis i flere ward i Danmark er projekter i gang, som tager sigte på at hjælpe. Alene i København blev der på en weekend indsamlet ca. 1 ton fødevarer o.l., som bliver kørt ned til de trængende i oktober måned.

Jan Kreiberg er medlem af Fredericia Ward i Århus Stav og tjener som medlem af stavens højråd.

Elena og Daniella er lykkelige for at få 14 dages ferie i Danmark. De har begge et hårdt liv i Bukarest, hvor leg er et ukendt begreb. (FOTO: fra artikel i Ugeavisen Fredericia, den 13. maj 1995)

Gadebørnene i Bukarest lever et liv under gaden. Der findes ca. 300 af slagsen, som forsvinder når politiet dukker op. (FOTO: fra artikel i Ugeavisen Fredericia, den 1. marts 1994)

Carl Ejner Andersen (til venstre) og Vibeke Vinge (til højre) fra jyske bank forærede rejsetasker til de 14 fattige rumænske børn. (FOTO: fra artikel i Ugeavisen Fredericia, den 16. maj 1995)

NYE OMRÅDE-PRÆSIDENTSKABER

De nye områdepræsidentskaber for Kirkens 22 geografisk inddelte administrationsområder ses her med de ændringer, der for nyligt blev bekendtgjort af Det Første Præsidentskab. Hvert områdepræsidentskab består af medlemmer fra De Halvfjerds' Kvorum med undtagelse af tre områder, hvor nyligt kaldede områdeautoriteter tjener som rådgivere. Det er Hugo A. Catrón, Sydamerika Syd; C. Scott Grow, Nordamerika Nordvest; og Carl B. Pratt, Sydamerika Nord.

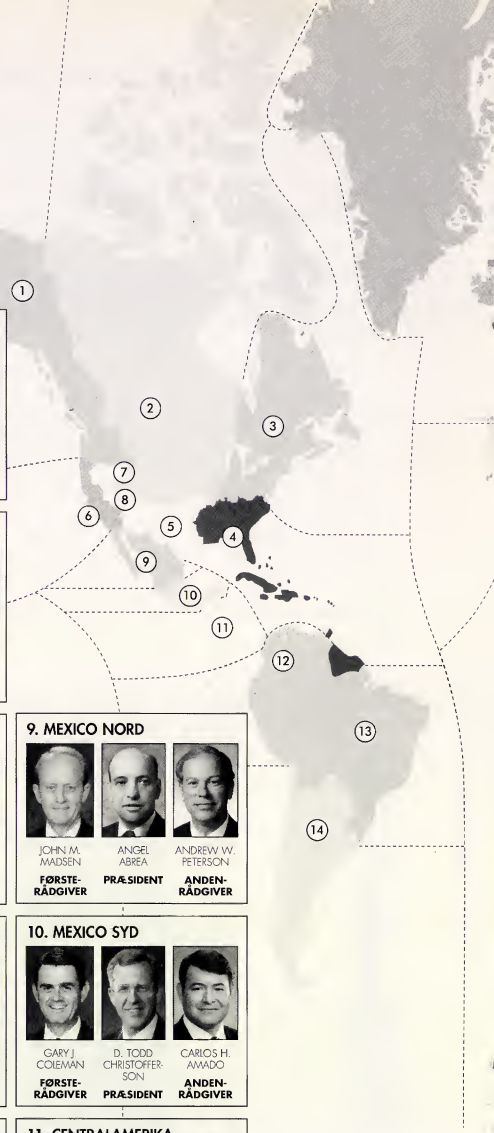

1. NORDAMERIKA NORDVEST

GLENN L. PACE — **FØRSTE-RÅDGIVER**
SPENCER J. CONDIE — **PRÆSIDENT**
C. SCOT GROW — **ANDEN-RÅDGIVER**

2. NORDAMERIKA CENTRAL

HUGH W. PINNOCK — **FØRSTE-RÅDGIVER**
WILLIAM R. BRADFORD — **PRÆSIDENT**
L. LIONEL KENDRICK — **ANDEN-RÅDGIVER**

3. NORDAMERIKA NORDØST

W. DON LADD — **FØRSTE-RÅDGIVER**
VAUGHN J. FEATHERSTONE — **PRÆSIDENT**
MARLIN K. JENSEN — **ANDEN-RÅDGIVER**

4. NORDAMERIKA SYDØST

F. BURTON HOWARD — **FØRSTE-RÅDGIVER**
STEPHEN D. NADAULD — **PRÆSIDENT**
JOHN K. CARMACK — **ANDEN-RÅDGIVER**

5. NORDAMERIKA SYDVEST

F. ENZIO BUSCHE — **FØRSTE-RÅDGIVER**
W. MACK LAWRENCE — **PRÆSIDENT**
LYNN A. MICKELSEN — **ANDEN-RÅDGIVER**

6. NORDAMERIKA VEST

LANCE B. WICKMAN — **FØRSTE-RÅDGIVER**
LOREN C. DUNN — **PRÆSIDENT**
C. MAX CALDWELL — **ANDEN-RÅDGIVER**

7. UTAH NORD

ROBERT E. WELLS — **FØRSTE-RÅDGIVER**
ALEXANDER B. MORRISON — **PRÆSIDENT**
ROBERT K. DELLENBACH — **ANDEN-RÅDGIVER**

8. UTAH SYD

JAMES M. PARAMORE — **FØRSTE-RÅDGIVER**
EARL C. TINGEY — **PRÆSIDENT**
GENE R. COOK — **ANDEN-RÅDGIVER**

9. MEXICO NORD

JOHN M. MADSEN — **FØRSTE-RÅDGIVER**
ANGEL ABREA — **PRÆSIDENT**
ANDREW W. PETERSON — **ANDEN-RÅDGIVER**

10. MEXICO SYD

GARY J. COLEMAN — **FØRSTE-RÅDGIVER**
D. TODD CHRISTOFFERSON — **PRÆSIDENT**
CARLOS H. AMADO — **ANDEN-RÅDGIVER**

11. CENTRALAMERIKA

LINO ALVAREZ — **FØRSTE-RÅDGIVER**
JOSEPH C. MUREN — **PRÆSIDENT**
JORGE A. ROJAS — **ANDEN-RÅDGIVER**

17. VESTEUROPA

NEIL L. ANDERSEN
FØRSTE-RÅDGIVER

DEAN L. LARSEN
PRÆSIDENT

DIETER F. UCHTDORF
ANDEN-RÅDGIVER

18. AFRIKA

F. DAVID STANLEY
FØRSTE-RÅDGIVER

J. RICHARD CLARKE
PRÆSIDENT

JAMES O. MASON
ANDEN-RÅDGIVER

19. NORDASIEN

SAM K. SHIMABUKURO
FØRSTE-RÅDGIVER

DAVID E. SORENSEN
PRÆSIDENT

REX D. PINEGAR
ANDEN-RÅDGIVER

12. SYDAMERIKA NORD

JULIO E. DÁVILA
FØRSTE-RÅDGIVER

JAY E. JENSEN
PRÆSIDENT

CARL B. PRATT
ANDEN-RÅDGIVER

20. ASIEN

JOHN H. GROBERG
FØRSTE-RÅDGIVER

KWOK YUEN TAI
PRÆSIDENT

RULON G. CRAVEN
ANDEN-RÅDGIVER

13. BRASILIEN

W. CRAIG ZWICK
FØRSTE-RÅDGIVER

DALLAS N. ARCHIBALD
PRÆSIDENT

CLAUDIO R. M. COSTA
ANDEN-RÅDGIVER

15. NORDEUROPA

JOHN E. FOWLER
FØRSTE-RÅDGIVER

GRAHAM W. DOXEY
PRÆSIDENT

CECIL O. SAMUELSON JUN.
ANDEN-RÅDGIVER

21. FILIPPINERNE/MIKRONESIEN

AUGUSTO A. LIM
FØRSTE-RÅDGIVER

BEN B. BANKS
PRÆSIDENT

KENNETH JOHNSON
ANDEN-RÅDGIVER

14. SYDAMERIKA SYD

F. MELVIN HAMMOND
FØRSTE-RÅDGIVER

JOHN B. DICKSON
PRÆSIDENT

HUGO A. CATRÓN
ANDEN-RÅDGIVER

16. ØSTEUROPA

CHARLES DIDIER
FØRSTE-RÅDGIVER

DENNIS B. NEUENSCHWANDER
PRÆSIDENT

BRUCE D PORTER
ANDEN-RÅDGIVER

22. STILLEHAVET

V. DALLAS MERRELL
FØRSTE-RÅDGIVER

LOWELL D. WOOD
PRÆSIDENT

CREEL KOFFORD
ANDEN-RÅDGIVER

Helsingør Gren får ny grenspræsident!

Efter 5 år som præsident for Helsingør Gren i Københavns Stav, blev bror Benny Christensen den 25. juni afløst, og bror Erling Niels Stendal blev opretholdt som grenens nye leder.

Det er en spændende udfordring at blive grenspræsident, siger bror Stendal, der i øvrigt kun er grenens anden præsident.

Helsingør Gren blev dannet for ca. 5 år siden, da man dengang udskilte området fra Allerød Ward. Benny Christensen, der på daværende tidspunkt var biskop i Allerød Ward og havde været det i 3 år, blev kaldet som grenens første grenspræsident.

– Det var bror Christensen, der var med til at grundlægge og organisere grenen heroppe, fortæller den nye grenspræsident, og det har været et meget stort arbejde.

Bror Stendal, 53, er gift med Grethe, og sammen er de forældre til tre børn i alderen 9 til 13 år.

Familien flyttede i efteråret 1994 til Espergærde efter mange år i Nøddebo.

– Noget af det første jeg lagde mærke til, da vi flyttede til grenen, var den dejlige ånd, der altid var tilstede, bemærker præsident Stendal.

Den nye grenspræsident i Helsingør Gren, Københavns Stav, Erling Stendal, med sin hustru Grethe og parrets 3 børn: Karen Margrethe, Peter Andreas og Hans Christian. (FOTO: Ely Foto)

– Det var ganske tydeligt, at møderne var præget af en stor åndelighed, og at medlemmerne havde et godt forhold indbyrdes, fortæller præsident Stendal, der sammen med sin rådgiver ønsker at videreføre denne gode stemning.

Det vil de bl.a. gøre ved bevidst at arbejde på at højne kvaliteten af nadvermøderne i grenen.

– Det er nødvendigt, at både vi som medlemmer, men også vores gæster får en god oplevelse om søndagen, siger præsident Stendal.

Det er derfor en nødvendighed, at møderne er velforberedte, og at kvaliteten på vores talere forbedres.

I Helsingør Gren, der har til huse i et loftlokale på Helsingør Værft, er der ca. 45 aktive medlemmer af Kirken.

Det er en stor omvæltning fra de ca. 160 mennesker, der i gennemsnit er til stede i Allerød Ward. Så for familien Stendal er den lille gren i Helsingør bestemt en omvæltning, men som præsident Stendal påpeger, en omvæltning af positiv karakter.

Øget missionering

I grenen ønsker man især at yde en ekstra indsats inden for missionering, for at få grenen til at vokse. Her har det nye præsidentskab bl.a. på tapetet en række møder i grenens bygning, der vil behandle diverse aktuelle emner med relation til Kirken.

– Møder som disse giver os mulighed for at invitere nogle mennesker hen til os på et mere uformelt niveau. Disse møder skal gennemføres i samarbejde med grenens missionsleder Preben Johannesen, der arbejder ihærdigt for at øge medlemstallet i grenen.

Udover den øgede indsats inden for missionering er det også målet at øge antallet af tempelbesøg.

– Forråd er et andet område, som vi ønsker at tage fat på, siger præsident Stendal. Det er vores mål, at alle vore medlemmer skal have et årsforråd, sådan som vi er blevet opfordret til.

Beholdt samme rådgiver

Præsident Stendal valgte ligesom sin forgænger bror Steffen Estrup som førsterådgiver og i samarbejde med kvorumspræsident Jan Smith er grenens præstedømmeledere i gang med at besøge samtlige medlemmer på grenens medlemsliste.

– Det er et stort arbejde, der er meget tidskrævende, siger grenspræsidenten, der forklarer, hvorfor han på nuværende tidspunkt har overladt grenens ungdomsarbejde i hånden på andre ledere.

Til dagligt arbejder bror Stendal med forsikring og driver sammen med sin hustru Grethe virksomheden fra deres hus i Espergærde.

»Kirkenyt« ønsker bror Stendal held og lykke med kaldelsen.

SP

Som Alma den yngre i Mormons Bog prædiker ældste Gray evangeliet for det danske folk!

I Mormons Bog var det en engel, der viste sig for Alma den yngre og sammen med Kong Mosiahs sønner ønskede han, at prædike evangeliet for lamaniterne. For ældste Gray, fra Seattle Washington i USA, var det ikke en engel, der overbeviste ham om evangeliets sandhed, men snarere en god skolekammerat.

Ældste Gray, der i skrivende stund tjener som zoneleder i Den Danske Mission i Helsingør Gren, har været i Danmark som missionær i lidt over et år.

I lighed med Alma den Yngre og Kong Mosiahs sønner reagerede ældste Greys forældre heller ikke helt positivt, da han kom og fortalte dem om sine planer om at tjene som missionær.

Indtil sit 17. år havde ældste Gray aldrig nogen sinde hørt om »Mormonkirken«. Til gengæld havde han en rigtig god ven, som han holdt meget af at være sammen med. Vennen var medlem af Kirken, men det vidste ældste Gray ikke noget om.

Ældste Gray, der godt vil tiltales som Ældste Grå her i Danmark. (FOTO: TD)

De kunne tale om alt lige fra politik til piger, og også om livets mere alvorlige spørgsmål.

I en sådan samtale spurgte vennen, Andy, pludselig om ældste Gray troede på Gud?

– Jeg svarede ja, at jeg troede på Gud og på Jesus og på de ting, der står skrevet i Bibelen, fortæller ældste Grey.

Han fortæller, at han ikke siden han var helt lille kan huske at have beskæftiget sig med religion.

– Men mine forældre de har opdraget mig godt, siger ældste Gray og tilføjer, at det klart er på grund af hans forældres opdragelse at han modtog evangeliet.

Andy fortalte i denne samtale ældste Gray om alt lige fra visdomsordet til kyskhedsloven og endte med at fortælle ham, hvilken kirke han tilhørte.

For ældste Gray var det en stor overraskelse, da vennen Andy i samme samtale nævnte alle de øvrige drenge fra deres skole, der også var medlemmer af Kirken.

– Jeg anede ikke noget om, at alle disse af mine venner var medlemmer af Kirken, men jeg vidste, at de var gode og anstændige, og de havde været gode eksempler for mig.

– Min ven Andy inviterede mig med i kirke næste søndag, og jeg sagde, at det ville jeg mægtig gerne, fortæller ældste Gray.

Et bank på døren

Tilfældigvis blev ældste Gray et par dage senere syg og måtte blive hjemme fra skole. Som tilfældet ville have det, bankede netop den dag to missionærer på døren hos familien Gray.

Da ældste Gray var alene hjemme var det ham der åbnede døren og med ordene: »Kom indenfor, jeg ved godt hvem I er«, blev de to forbavsede ældster budt indenfor.

– Først meget senere, da jeg var blevet døbt, fortalte de to ældster mig, hvordan det var sket at de lige netop denne dag bankede på vores dør.

Ældste Gray, der først havde troet, at Andy havde sendt missionærerne til ham, blev noget overrasket over at høre deres historie.

De to ældster havde ret travlt, da de havde nogle ting der skulle ordnes inden et bestemt tidspunkt. Men juniorkammeraten havde følt sig tilskyndet til, at de skulle banke på nogle døre på netop denne vej. Efter lidt modstand indvilligede kammeraten, og den allerførste dør, de bankede på, var ældste Grays.

Da de havde ret travlt, spurgte de ham, om det ville være i orden, at de kom tilbage på et andet tidspunkt, men ældste Gray foreslog at de kom ind med det samme, hvilket de gjorde.

Det blev til en dejlig stund, hvor han for første gang hørte Moronis løfte, og sæden til et meget stærkt vidnesbyrd om Mormons Bogs sandhed blev ved denne lejlighed lagt.

– De to missionærer udfordrede mig til dåb, hvilket jeg syntes var lidt hurtigt, fortæller ældste Gray, der dog tilføjer, at det var hans egen skyld, for han ville ikke lade dem gå førend de havde undervist ham i den anden lektion, der netop slutter med en dåbsudfordring.

Ældste Gray gik gennem en proces som mange vil kunne nikke genkendende til. Bøn, spørgsmål til Gud, usikkerhed.

– Jeg vidste, at hvis jeg kunne finde ud af, om Joseph Smith virkelig var en profet, så var Mormons Bog jo sand, og så var alt det andet også rigtigt, fortæller ældste Gray.

Ældste Gray sammen med sin kammerat i Helsingørs gadebillede. (FOTO: TD)

– Jeg spurgte mig selv, hvorfor jeg ønskede at finde et svar? Det var indlysende, at hvis dette var Guds sandhed, så ville jeg følge det, og så ville mit liv klart blive bedre, siger ældste Gray.

Ældste Gray fortæller, at han besluttede, at hvis Gud ville svare ham: »Ja, dette er sandheden«, så ville han fuldstændigt være for Kirken. Men var svaret derimod nej, så ville han af alle kræfter kæmpe mod den.

I Kirken den følgende søndag mødte ældste Gray til sin store overraskelse mange af sine venner fra skolen. Mange af dem var enormt flinke over for ham og bød ham velkommen, men tog det i øvrigt som en selvfølgelighed at han var der. – Deres eksempel var meget fint. Jeg vidste, at de var gode unge mennesker, der ikke røg og drak og gjorde ting, som mange andre på skolen gjorde, men jeg vidste ikke noget om, at det var fordi de var medlemmer af en kirke, fortæller ældste Gray.

Blev døbt af sin bedste ven

– Mit svar kom, og jeg vidste med sikkerhed, at dette var Herrens værk. Jeg ønskede at blive døbt, fortæller ældste Gray videre.

Men uden problemer skulle ældste Gray nu ikke gå i dåbens vande. Da han fortalte sine forældre og søster om sin beslutning om at blive døbt var de ikke spor begejstrede, men tværtimod meget imod det. Det ledte til en stor konflikt, ikke mindst for ældste Gray, der blot var en ung mand, der lige var fyldt 18 år.

Hver dag giver Ældste Gray sammen med sin kammerat hver mange eksemplarer af Mormons Bog væk. (FOTO: TD)

Så for husfredens skyld besluttede han sig for at vente med at blive døbt.

Det kunne han bare ikke holde ud i ret lang tid, så i juli måned 1991, blev ældste Gray døbt af sin bedste ven Andy. Han kunne glæde sig over, at hele hans familie var tilstede.

For ældste Gray var ønsket om at blive missionær meget stærkt. Men til hans store skuffelse var hans forældre fuldstændigt imod hans beslutning om at blive missionær.

Faktisk var det så slemt, at de sagde, at hvis han gennemførte den beslutning, han havde taget om at blive missionær for Kirken, så kunne han godt flytte med det samme.

Gennem en meget vanskelig periode for en ung mand, der elsker sin familie højt, besluttede ældste Gray dog, at det var vigtigst for ham at tjene Herren. Så til trods for at han godt vidste at konsekvensen af at tage afsted på mission var, at familien ville slå hånden af ham, plus økonomiske bekymringer i tidsrummet, hvor han skulle tjene penge til sin mission, besluttede ældste Gray sig for at fastholde sin beslutning.

Velsignet af Herren

Selv ældste Gray kunne ikke have forestillet sig, at hele hans familie, ikke blot var tilstede, men også deltog ved at holde taler, da han senere drog afsted som missionær til Danmark.

Både hans far og mor indvilligede i at holde taler til nadvermødet. Det blev et møde, som ældste Gray og de tilstedeværende sjældent vil glemme. Forsamlingen sad bogstaveligt talt på kanten af deres sæder, og man kunne høre en knappenål falde til jorden.

Ældste Grays mor indledte sin tale med at sige: »I ved allesammen, at vi ikke er medlemmer af jeres kirke, men vi ved, at det vores søn gør er det rigtige. Han har aldrig mødt et andet menneske, der er fremmed for ham. Alle mennesker er hans venner, og jeg ved at Herren vil beskytte ham på hans rejse.«

Lytter danskerne?

Som missionær i Den Danske Mission har ældste Gray set en del succes. Hvorfor? blev han spurgt.

– Hver eneste dag bruger jeg min egen omvendelseshistorie, siger den dynamiske unge missionær. Jeg fortæller folk, at for fire år siden var det mig, der var i deres sko, og det får folk til at stoppe op og lytte.

Når vi står på gaden og kontakter mennesker, kan vi sagtens give 10-15 eksemplarer af Mormons Bog ud.

– Jeg ved, at der er mennesker her i Danmark, som det er meningen at jeg skal undervise, siger ældste Gray, der gerne vil tiltales som ældste Grå, som hans navneskilt også giver udtryk for.

– Jeg ved, at Herren har kaldet mig til at vidne for andre mennesker om de ting, der er sket for mig i mit liv, hvilket jeg er utrolig glad for at have fået mulighed for at gøre her i Danmark, slutter ældste Grå.

Susanne Perkins

International kunstkonkurrance bekendtgøres!

Salt Lake City

Sidste Dages Hellige kunstnere fra hele verden inviteres hermed til at skabe nye kunstværker til den Fjerde Internationale Kunstkonkurrence, der er sponsoreret af Kirkens museum for kunst og historie.

Kunstværkerne bør skabes ud fra temaet »150 års pionerindsats« i Kirken, opfordrer Glen M. Leonard, der er direktør for museet.

De kunsthåndværker, der bliver udvalgt til udstillingen, vil blive udstillet på museet i foråret 1997, der er 150 året for de første pionerers ankomst til Salt Lake dalen.

Kunst, der tilmeldes konkurrencen, bør vise eller beskrive et tema, koncept, værdinorm eller image hentet fra SDH-pionerer både nutidige eller tidligere.

– Vi opfordrer også kunstnere til at indsende værker, der omhandler pionerindsatsen i det 20. århundrede i alle dele af verden, siger bror Leonard.

Kunstnere, både på professionelt eller på amatørplan kan rekvirere en formular med yderligere instruktioner fra distributionscentret.

Første skridt i processen er at indsende enten et negativ eller et fotografi af værket inden den 1. november 1996. Efter den første udvælgelsesproces, vil udvalgte kunstnere blive bedt om at indsende selve kunstværket, der så vil blive endeligt bedømt. Forsendelsen kan finde sted via det lokale distributionscenter. Nogle af de indsendte kunstværker vil for midler, der er doneret af private, blive erhvervet til museets permanente samling.

Kirkens museum har været sponsor for en kunstkonkurrence hvert tredje år siden 1988, for at opmuntre sidste dages hellige kunstnere til at skabe ny kunst, der omhandler Kirkens historie, aktiviteter og tro.

I 1994 modtog man flere end 500 kunstværker fra hele verden, der omfattede værker i både sten, træ, ler, metal, papir og bambus. Af disse 500 værker blev ca. 200 udvalgt til museets udstilling.

RED

Tro og bønner kan flytte familier!

Af Susanne Perkins, som fortalt af Pernille Hornslet.

Årstallet var 1971 og vores familie, der består af mine forældre min storebror og mig selv, boede dengang i Tunesien i Afrika, hvor min far var udstationeret af sit arbejde. Vi havde boet i Tunesien i 4 år, og vi var allesammen utroligt glade for at bo der. Men nu var kontrakten på min fars job udløbet, og det så ikke ud til, at der var nogle muligheder for, at vi kunne blive i Tunesien, hvilket vi var meget kede af.

Der viste sig dog alligevel en mulighed for, at vi kunne blive i Afrika, men denne gang ville jobbet blive i Marokko, der ligger ca. 2000 km fra Tunesien.

Alle i familien var begejstrede over udsigten til at kunne blive i Afrika, som vi elskede, og min far tog afsted til Marokko for at finde et hus og klargøre nogle ting rent arbejdsmæssigt.

Men mens han var der i Marokko, og alt gik strålende, både mht. arbejdet og også huset, føler han pludselig, at det alligevel ikke var helt rigtigt, og tanker kommer til ham om, at familien skulle flytte tilbage til Danmark. Ikke blot følte han, at vi skulle tilbage til vores hjemland, men han fik også en ganske klar tilskyndelse om, at vi skulle flytte til Århus.

Samtidig gik min mor i Tunesien med os børn og ventede spændt på at høre hvordan det gik i Marokko med hus og job. Imidlertid gik der heller ikke længe, førend min mor også pludselig fik den tanke, at det ikke var meningen, at vi skulle flytte til Marokko. Uden overhovedet at have talt med min far, følte hun, at det var meningen, at vores familie skulle pakke sammen og flytte tilbage til Danmark, og nærmere bestemt til Århus.

Min far ringede hjem for at fortælle om et dejligt hus, han havde fundet, men udbryder pludseligt, men hvad ville du egentlig sige til at flytte til Århus?

Der var ingen tvivl, dette kunne ikke bare være en tilfældighed.

Mine forældre droppede alle tidligere planer og begyndte straks at undersøge mulighederne for at finde et job i Århus.

Min fars firma havde et datterselskab i Århus. Næste dag ringede min far og forhørte sig om mulighederne for, at de kunne bruge ham. Umiddelbart så det ikke særligt positivt ud. I begyndelsen af halvfjerdserne var dansk økonomi præget af en lavkonjunktur, og firmaet havde netop måtte afskedige mange ansatte. Min far blev dog bedt om at ringe tilbage den næste dag, så vedkommende kunne forespørge.

Det var selvfølgelig med spænding, at min far den næste dag tog telefonen og ringede for at høre svaret, der lød: »Ja, vi har et job til dig.«

Kort tid efter tog begge mine forældre til Århus for at finde et hus og gøre klar til, at hele familien kunne flytte til Danmark.

Om søndagen tog de også hen i kirken i Århus for at møde medlemmerne og fortælle dem, at vi skulle flytte til byen.

Senere fik mine forældre lejlighed til at sludre lidt med den daværende grenspræsident, bror Jens Lind Jensen. Under samtalen fortalte de ham bl.a. om den lidt usædvanlige tilskyndelse, de begge havde fået til at flytte til Århus.

Som unge studerede mine forældre begge i København, hvor de også mødte hinanden, og det var i København, de byggede et hus, kort tid før jobmuligheden i Tunesien viste sig. Dette hus var også på daværende tidspunkt lejet ud, og det havde da været naturligt for vores familie at søge tilbage til København i stedet for Århus.

Men grenspræsidenten, der med interesse lyttede til mine forældres beretning, fortalte mine forældre, at han da godt kunne fortælle dem resten af historien:

Grenen havde i en periode op til dette tidspunkt været udsat for store udfordringer, der gjorde, at medlemstallet var stærkt faldende.

Faktisk var grenen af forskellige årsager helt nede på kun ca. 25 aktive medlemmer. Disse var i fælleskab blevet enige om at faste og bede til Herren om, at han ville lede nogle stærke og trofaste familier til grenen, der kunne hjælpe med til at føre Herrens værk videre i denne del af landet. For grenspræsidenten var mine forældres beretning ikke så pudsig, men snarere et meget konkret svar på inderlige bønner fra trofaste medlemmer af Herrens kirke. Samtidig med at vores familie flyttede til Århus, emigrerede en anden trofast og børnerig famlie også til grenen fra USA, og minsandten om ikke endnu en famlie inden ganske kort tid også ankom. For vores familie var det et dejligt vidnesbyrd om de forunderlige måder, Herren benytter til at gennemføre sit værk her på jorden.

Ældste Fowler fra det nye områdepræsidentskab præsiderede ved stavskonferencen i Herning i september!

Ved konferencens første møde søndag morgen talte ældste Fowler til alle stavens unge mennesker og roste dem for deres trofasthed og rene livsstil.

Ældste Fowler indledte sin tale med at fortælle om en anden generalautoritet, der i Sydamerika havde haft en tolk. Under hele sin tale havde han haft en underlig fornemmelse af, at forsamlingen ikke rigtig havde hørt noget af det, som han havde sagt. Han fortsatte alligevel med sin tale. Efter mødet spurgte han den unge missionær, der havde fungeret som tolk, hvorfor han havde haft denne fornemmelse. »Det kan jeg godt sige dig«, sagde den unge missionær »Jeg er lige ankommet fra MTC, og det eneste jeg i virkeligheden kan sige på spansk er den første missionærlektion. Så den blev jeg bare ved med at gentage igen og igen.«

Ældste Fowler bad derpå de søskende i forsamlingen, der talte begge sprog, om at hjælpe ham ved at løfte deres hånd, hvis de ikke hørte det samme budskab fra tolken, som han gav på engelsk. Denne muntre indledning frembragte mange smil fra den store forsamling.

Ældste Fowler, nyligt kaldet til at tjene i Det Nordeuropæiske Områdepræsidentskab. (FOTO: Andersen)

Ældste Fowler førte dog hurtigt alles tanker videre i langt alvorligere baner, da han kærligt henvendte sig til stavens ældre søskende.

– Jeg ved, at vor Herre vogter over jer og de udfordringer, I har i jeres liv, sagde ældste Fowler. Han fortsatte med at beskrive, hvordan mange af Kirkens ældre medlemmer er nødt til at bo helt alene, ja, at de i mange år måske har haft den store udfordring at været adskilt fra deres kære.

– Men vi må ikke glemme, at fremtiden for dette store værk er i hænderne på vores unge mennesker, udtrykte ældste Fowler.

– Jeg ved, at der er en storslået fremtid for denne stav.

Ældste Fowler roste stavens unge mennesker og udtrykte taknemmelighed for deres trofasthed på trods af alle de udfordringer, de møder under deres opvækst i denne tid.

Ældste Fowler fortalte, at stavspræsident Carsten Larsen havde fortalt ham, at Århus Stav har over 200 hjemvendte missionærer.

– Jeg er sikker på, at hvis vi bad alle dem, der allerede har været på mission om at rejse sig, og ligeledes alle de, der har tænkt sig at tage afsted, så ville alle unge mænd rejse sig op, sagde ældste Fowler, der tilføjede, at de ville gøre det, fordi Herrens profet har bedt dem om at gøre det.

Ældste Fowler mindede medlemmerne om præsident Howard W. Hunters opfordring til Kirkens medlemmer om at blive et tempelelskende og tempelbesøgende folk.

– Der er ikke noget magisk eller mystisk ved templet på trods af, at det kun er værdige medlemmer, der må komme der.

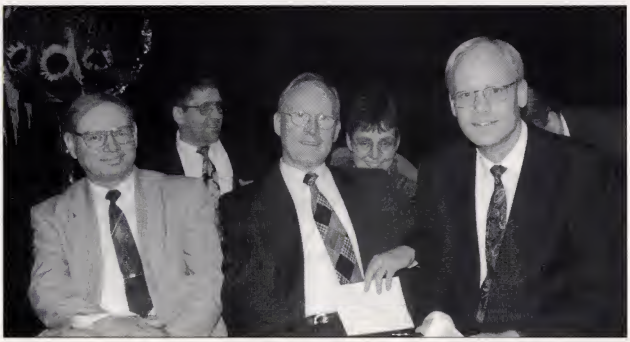

Stavspræsidentskabet i Århus Stav. H.O.I. Nielsen, Steffen Vestergaard og Carsten Larsen. (FOTO: Andersen)

Ældste Fowler belærte forsamlingen om betydningen af ordet begavelse og beskrev for de fremmødte vigtigheden af at komme i templet for at lære de ting og de ordinanser, der er nødvendige at kende for at kunne vende tilbage til Guds nærhed.

Ældste Fowler opfordrede også alle Kirkens medlemmer til at have et billede af et tempel i deres hjem, og foreslog at også familiens børn burde have et billede af templet i deres værelser.

Præsident Andersen kom hjem

For missionspræsidentparret var stavskonferencen i Herning en dejlig anledning til at »komme hjem«. Præsident Andersen, præsident for Den Danske Mission, fortalte om parrets MTC-oplevelser, og om hvordan de var det eneste præsidentpar blandt deres gruppe, der skulle tilbage og tjene i deres eget land.

– Det var vi meget glade for, at vil skulle, udtrykte præsident Andersen. Vi vil så gerne give vores danske medborgere det evangelium, som vi selv har modtaget.

– I Den Danske Mission ønsker vi at indføre det »varemærke«, at vi kan tilbyde et kristent fællesskab. Vi kan tilbyde Jesu Kristi sande evangelium, og vi har det i ren form, fordi Mormons Bog er direkte oversat.

– Vi indbyder jer alle i Den Danske Mission til at være med, sluttede den nye missionspræsident.

Belær jeres børn om evangeliet

Ved konferencens hovedmøde fokuserede den præsiderende generalautoritet, ældste John E. Fowler, igen på Kirkens ungdom og forældres ansvar. Han sagde bl.a., at det er vigtigt, at når vi kommer til stavskonferencer og kirkemøder, at vi så sidder sammen som familier.

Ældste Fowler berettede om en oplevelse, han selv havde som ung stavspræsident. Han havde rejst langt for at deltage i generalkonferencen i Salt Lake i 1979, og ved dette møde have ældste Tuttle spurgt brødrene: »Hvor meget af evangeliet ville jeres børn kende, hvis al deres viden udelukkende stammede fra det, som I selv havde undervist dem i, i jeres hjem?

Præsident Knud B. Andersen med sin hustru Nunne. (FOTO: Andersen)

– Ved den konference blev vi lovet, at de børn, der blev opdraget i trofaste SDH-familier til sidst ville komme tilbage til Kirken lige meget hvad, fortalte ældste Fowler.

Ældste Fowler opmuntrede forsamlingen til at gøre alt, hvad de kunne for at træne denne stavs ungdom, og han tilføjede, at det ikke er nogen tilfældighed, at disse unge mennesker er kommet ned i »jeres« hjem.

Forældre blev opfordret til at undervise deres børn i frelsesplanen, og ældste Fowler udtalte at: »Denne generations unge mennesker er dem, der skal forberede verden til Frelserens andet komme.«

– Brødre og søstre, sagde ældste Fowler. Tror I, at vi har så mange år tilbage? Da en af mine børn fik sin patriarkalske velsignelse, og jeg var tilstede, lovede patriarken, at han ville være på jorden, når Kristus kommer.

Stavskoret under ledelse af søster Nysum med bror Klitgaard ved flyglet. (FOTO: Andersen)

– Det er mit kald, hvor jeg end går, at vidne om Kristus, ikke den korsfæstede Kristus, men en levende Kristus, der kommer igen, sluttede ældste Fowler.

For brødre og søstre i Århus Stav, hvoraf mange var kommet langvejs fra, var det bestemt en dejlig oplevelse at få lov til at høre dette vigtige budskab.

Susanne Perkins

Københavns Stav inviterer til stavskonference!

Den 4. og 5. november 1995 inviterer Københavns Stav alle stavens medlemmer og gæster til møder i kirkebygningen på Maglegårds Allé.

Alle stavens voksne medlemmer over 18 år inviteres til et møde lørdag aften fra kl 19:00 til 21:00, hvor tempelpræsidenten fra templet i Stockholm, Bo Wennerlund, vil være gæstetaler.

Søndagens møder vil blive delt i to sektioner, henholdsvis kl. 10:00 og kl. 14:00.

Nærmere instruktioner følger om hvilke enheder, der skal møde hvornår.

Vel mødt!
RED